

בש"פ 8269/19 - סבטלנה לוקיאנוק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8269/19

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העוררת: סבטלנה לוקיאנוק

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו מיום 24.11.2019 במ"ת 38291-10-19 שניתן על ידי כבוד השופט ציון קאפח

תאריך הישיבה: י"ט בכסלו התש"ף (17.12.19)

בשם העוררת: עו"ד יעל (פינקלמן) ניסן

בשם המשיבה: עו"ד ורד חלאוה

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב מיום 24.11.2019 במסגרתה הורה כי העוררת תיוותר במעצר בית עד תום ההליכים בעניינה, וכן הותיר בעינם את הערובות והתנאים האחרים אשר נקבעו בהחלטה מיום 23.10.2019.

לאחר ששמעתי את באי כוח הצדדים, הגעתי למסקנה כי יש מקום לקבל את הערר ולהורות על ביטול מעצר הבית. תנאי חלופת המעצר צריכים להיות כאלה התואמים עם עילת המעצר. בענייננו, המדובר בעילות מעצר של מסוכנות וחשש להימלטות. מעצר הבית המלא שנקבע על ידי בית המשפט קמא נועד בעיקר על מנת להתמודד עם החשש מאלימות מצד העוררת (ההתמודדות עם החשש להימלטות היא באמצעות הפקדת דרכונה והטלת איסור על יציאתה מהארץ). ואולם המעשה האלים המיוחס לעוררת, עם כל חומרתו, התרחש בנסיבות מסוימות, ואין כל אינדיקציה לכך שנשקפת ממנה סכנה של ממש לאלימות גם בנסיבות אחרות. נהפוך הוא – לעוררת אין עבר פלילי, ומהמידע שנצבר ביחס אליה במהלך השנתיים וחצי האחרונות, במהלכן היא חייה ועובדת בישראל, לא מתקבל הרושם כי מדובר באשה המהווה סכנה לציבור הכללי (ויעידו על כך ההמלצות הרבות שהוצגו בפניי).

במצב דברים זה סבורני כי ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעוררת לאור המעשה המיוחס לה בכך שתיקבע הגבלה האוסרת עליה להימצא בקרבת חסרי ישע, דהיינו קשישים וילדים קטנים, ואין צורך בהגבלה מחמירה יותר, ובוודאי שלא במעצר בית מלא.

לאור זאת, יעמדו בעינם כל הערובות והתנאים האחרים שנקבעו בהחלטה מיום 23.10.2019, למעט מעצר הבית המוחלט (סעיף 7 להחלטה), ובנוסף תיקבע מגבלה לפיה העוררת תימנע מהימצאות לבדה עם חסרי ישע (קשישים וילדים קטנים). האיסור האמור הובהר לעוררת במסגרת הדין, והפרתו תהווה עילה להפעלת הערבויות שהפקידה.

ניתנה היום, י"ט בכסלו התש"ף (17.12.2019).

שׁוֹפֵט